

تا راڅخه د يو لوی عمل په اړه پوښتنه وکړه، او يقينا چې دا کار د هغه چا لپاره اسانه دی چې الله ورته اسان کړی وي

له معاذ بن جبل رضي الله عنه څخه روایت دی وايي چې: زه د پېغمبر صلی الله عليه وسلم سره په يو سفر کې وم، نو يوه ورځ د منزل پر مهال ورنږدې شوم، ورته مې وويل چې: اې د الله رسوله! داسې يو عمل راوښه چې جنت ته پرې داخل شم او له اور نه پرې وژغورل شم، هغه وفرمايل: «تا راڅخه د يو لوی عمل په اړه پوښتنه وکړه، او يقينا چې دا کار د هغه چا لپاره اسانه دی چې الله ورته اسان کړی وي، د الله تعالی عبادت کوه او د هغه سره هېڅ شی مه شریکوه، لمونځ کوه، زکات ورکوه، د رمضان میاشت روژه نيسه، او د الله تعالی د کور حج وکړه» بیا یې وفرمايل: «آیا د خبر کارونو ته دې لارښوونه ونه کړم: روژه ډال دی، او صدقه گناهونه داسې وژني لکه څنگه اوبه اور مړ کوي، او همدا رنگه يو سړی چې د شپې لمونځ (تهجد) کوي» وايي: بیا یې دا آیت ولوست: «تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضَاجِعِ» یعنې: د دوی ډډې له خپلو خوب ځایونو نه لرې کېږي (د شپې لمانځه لپاره خپل خوب ځایونه پریري). تر دې چې {يَعْمَلُونَ} ته ورسیده، بیا یې وفرمايل: «آیا زه تاسو ته د ټول اسلام د سر، ستنې او تر ټولو د لوړې څوکې په اړه احوال درنکړم؟» ما وويل: ولې نه اې د الله رسوله! ویې فرمايل: د دین سر اسلام او ستن یې لمونځ دی، او تر ټولو لوړه څوکه یې جهاد دی» بیا یې وفرمايل: «آیا زه تاسو ته د دې ټولو له جوهر څخه خبر درنکړم؟» ما وويل: ولې نه اې د الله نبي، نو خپله ژبه یې ونيوله او ویې فرمايل: «دا دې کنترول کړه» ما وويل: اې د الله نبي، آیا مور په خپلو خبرو نیول کېږو؟ ویې فرمايل: «مور دې درباندي بوره شي اې معاذه! آیا د ژبې له بې ځایه خبرو بل څه هم شته چې له امله یې

«!خلک پرمخه په اور کې ورغوځول کېږي؟»

[ټولو روایتونو ته په کتو صحیح دی] [ترمذی، ابن ماجه او احمد روایت کړی]

معاذ رضي الله عنه وويل: زه د رسول الله صلی الله عليه وسلم سره په يو سفر کې وم، نو يوه ورځ د تگ پر مهال ورنږدې شوم ما وويل: اې د الله رسوله! داسې يو عمل راته وښايه چې جنت ته مې نښاسي او له اور څخه مې لرې کړي، هغه وفرمايل: تا له ما څخه د يو داسې عمل په اړه پوښتنه وکړه چې نفسونو ته یې تر سره کول لويه خبره ده او دا د هغه چا لپاره اسان دی چې الله ورته اسان کړی وي؛ نو د اسلام فرايض ادا کړه: لومړی چې: يوازې د الله تعالی عبادت کوه او له هغه سره هېڅ شی مه شریکوه. دویم: په شپه او ورځ کې په شرطونو، ارکانو، فرائضو او واجباتو برابر پنځه وخته لمونځونه کوه: سهار، ماسپښين، مازديگر، ماينام او ماخوستن. دريم: له هر هغه مال څخه فرضي زکات وباسه چې يوې شرعي ټاکلې اندازې ته ورسیري، دا يو مالي عبادت دی او مستحقو کسانو ته ورکول کېږي. څلورم: د رمضان روژه ونيسه چې هغه له سهار څخه تر لمر لوېدو پورې د عبادت په نیت له خوراک، څښاک او داسې نورو شيانو څخه ډډه کول دي چې روژه ماتوي. پنځم: د عبادت په نیت د مکې په لور بیت الله ته د حج د مناسکو د ادا کولو لپاره لار شه. بیا رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: آیا داسې يوه لار در ونه ښيم چې د کاميابۍ تر دروازو دې ورسوي؟ هغه دا ده چې د فرضو پسې نفلي عملونه تر سره کړه. لومړی: نفلي روژې، چې په گناهونو له اخته کېدو څخه مخنیوی کوي، ځکه چې شهوت ماتوي او ځواک کمزوری کوي. دویم: نفلي صدقه او خيرات، ځکه چې صدقه گناه له منځه وړي او اثر یې ختموي. دريم: د شپې په وروستۍ دريمه برخه کې تهجد لمونځ کول، بیا رسول الله صلی الله عليه وسلم دا آیت ولوست: {تَتَجَافَى جُنُوبُهُمْ} یعنې د تهجد کوونکو ډډې او اړخونه {عن المضاجع} له خوب ځایونو څخه جلا کېږي، {يدعون ربهم} ځکه چې خپل رب په لمانځه، ذکر، د قران کریم تلاوت او دعا سره رابلې، {خوفا وطمعا ومما رزقناهم ينفقون، فلا تعلم نفس ما أخفي لهم من قرة أعين} په وېرې او تمې سره او له هغه (مال) نه، چې مونږ دوی ته ورکړی دی؛ څه لگوي، نو هېڅ يو نفس ته معلوم نه دي هغه څه چې د دوی لپاره پټ کړی شوي دي، د سترگو له یخوالي څخه، یعنې د قیامت په ورځ او په تل پاتې جنتونو کې {جزاء

بما كانوا يعملون { د هغو عملونو د بدلې په توگه چې دوی به کول. بیا رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ایا زه تاسو ته د دين د بنسټ او هغې ستنې په اړه خبر درنکړم چې پرې ولاړ دی او تر ټولو لوړه څوکه یې ده؟ معاذ رضي الله عنه وويل: هو (په اړه یې خبر راکړه) اې د الله رسوله. رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: د دين سر: اسلام دی چې له دوه وو گواهیو څخه عبارت دی او په دوی له انسان سره د دين بنسټ جوړېږي. او ستن یې: لمونځ دی، نو له لمانځه پرته اسلام نشته، لکه څرنګه چې کور (کوټه) له ستنو (دیوالونو) پرته نه جوړېږي؛ او تر ټولو لوړه څوکه یې جهاد او د دښمنانو سره په جګړه کې د الله جل جلاله د کلمې د پورته کولو لپاره زیار وپستل دي. بیا رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: ایا زه تاسو ته د هغه څه د غښتلتیا او کره والي په اړه - خبر درنه کړم - چې پورته ذکر شول؟ نو رسول الله صلى الله عليه وسلم خپله ژبه ونيوله او وېې فرمايل: دا دې په خپل واک کې وساته او کوم څه چې درپورې اړه نه لري په اړه یې خبرې مه کوه. معاذ وويل: ایا زموږ رب به له مور سره زموږ په خبرو حساب کوي او پرې مو نیسي؟! رسول الله صلى الله عليه وسلم وفرمايل: مور دې درباندي بوره شي! لدې وینا څخه یې موخه خیرا کول نه دي، بلکې دا د عربو له ویناوو څخه یوه ده او هغه مهال یې کاروي چې کله غواړي د یو چا پام راواړوي او یو څه ور وپېژني، بیا یې وفرمايل: ایا د ژبې له ناوړه ویناوو لکه: کفر، تور پورې کول، ښکنځل، غیبت، چغلي او بهتان پرته بل څه هم شته چې له امله یې خلک پرمخه په اور کې اچول کېږي.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/4303>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

